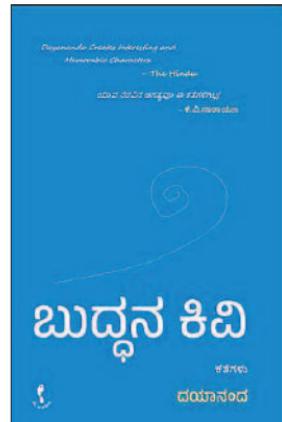

ಇದು ಕೊಂಡ ಮುಗ್ಗಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ‘ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ಗಿಡ’ ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ. ಪೋನ್ನಾಚಿ ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಬದುಕನ್ನು ಹೋಸ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸುವ ಹೊಕೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರ ಭಿನ್ನ ಬಗೆಯ ಅನುಭವಲೋಕವೂ ನೇರವಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಿಸರ್ಗದ ವಿವರಗಳು ಬದಲಾದ ಬದುಕನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿವೆ. ಹೋಸಬಿರ ಕಥಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವ ‘ಹಸಿರು ಲೋಕ’ ಮತ್ತು ‘ಬದುಕನ ಪಲ್ಲಟ’ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಥನ ತಂತ್ರ, ಪಾತ್ರಗಳ ಪರಿಚಯ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದ ವಿವರಗಳು ದಟ್ಟತೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿವೆ. ‘ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ಗಿಡ’, ‘ನಾಮ್ಮರೆ ಜೀನು’ ಕಥೆಗಳು ಮೇಲೆನ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿವೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ಜ್ಞಾನಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾರಪವನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಟ್ಟತೆಯ ಕುರಿತು ಇವರು ಎಕ್ಸ್‌ರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪೋನ್ನಾಚಿ ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಅಲಿಯಾದ ಮಾತುಕೆ ಕಥೆಯ ರಚನೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಗಳು ಅಲಿಯಾದರೆ ವಸ್ತುವಿನ ಸಾತತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಂಗವಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಶಿವನಜ್ಞ’, ‘ಸ್ಯಾಮಿಳಜಿಯ ಪಾದವೂ ಹೇಣದ ತಲೆಯೂ’ ಕಥೆಗಳು ಅವರ ಕಥನಗಾರಿಕೆಯ ತಾಜಾತನಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಹಾಗೆಯೇ ವಸ್ತುವಿನ ಭಿನ್ನತೆಗೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿವೆ. ವೈಕಾರಿಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳತ್ತ ಪಾತ್ರಪೂರ್ಣ ಮರದ ಸ್ಯಾಮಿಳಜಿಯಾಗುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ದಂಗುಬಡಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ, ಅಸರಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಗಳು ವಿಚಿತ್ರ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡುತ್ತವೆ.

ಜಾತಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ ನಿದರ್ಶನ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಂಧುವುದು ಈ ಕಾಲಿಮಾನದ ನಿದರ್ಶನವೇ ಅಗಿದೆ. ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಹಾಕೋಲೆಯಿವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅವನು ದಿಗ್ರೀಯೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕೋ? ಅಥವ ಕಟ್ಟ ರಾಜಕಾರಣಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕೋ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಥೆ ಏದಿಸುತ್ತದೆ. ಸ್ಥಾಮಿ ಪೋನ್ನಾಚಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಲಿಸುವ ಕಥೆ ‘ಹದಿನಾರು ಕಂಬದ ಮನೆ’. ಪಾರಂಪರಿಕ ವಸ್ತುವನ್ನು ಪಲ್ಲಟಗೊಳಿಸುವುದು; ಕಥೆಯ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸುವಾಗ ಇರುವ ಸಂಯಂಮ; ಗ್ರಾಮದ ಅತ್ಯಗತಿ ಕಾಲವನ್ನು ಮೀರಿ ಜಾತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಬಗೆ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾಜಿಕಲೀಂದ ಕಥೆ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಮೇಶ್ವರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ನಿಜವಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅಂತರಂಗದ ಹೋರಾಟ ಇಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದೆ. ಭೂತವನ್ನು ಮರಯಿದ ಮುಗ್ಗತೆ, ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ದ್ವೇಷ, ಪರಮೇಶ್ವರಿ ನಿಜವಾದ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟ - ಇಂಥ ಕಡೆ ದಲಿತತ್ವದ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಪೋನ್ನಾಚಿಗೆ ಬದಲುಗೊಂಡ ಅದಿವಾಜಿ ಜನಾಗಿಗಳ ಬದುಕಿನ ಪಲ್ಲಟಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಾಂದರ್ಭ್ಯವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಿಕೆಂಬೇಕು. ಕಾಡಿನ ಅತ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತು ಬದಲಾದ ಬದುಕನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಏಕಾಂತ ಹಾಗು ಲೋಕಾಂತವನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇವರದರ ನಡುವಿನ ಗಡ್ಡಲವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳ ಸ್ವತ್ತ ಓಡಾಡುವ ಬದುಕನ್ನು ದಯಾನಂದ ತಮ್ಮ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವು ವಲಸೆ ಮತ್ತು ಸಂಕರಗೊಂಡ ಆಂತರ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗಪಡೆದಿವೆ. ಮುಸ್ಲಿಂ ಬದುಕಿನ ತಲ್ಲಿಗಳು, ಖಾಸಿಗಳಿನ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಿರುವ ಜಾತಿ ತವರಿಗಳು, ವಲಸೆಯಿಂದ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟ ಮನೋಭೋಷ, ಇತ್ಯಾದಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇವರ ಕಥೆಗಳು ಗಢಿಕರಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕಥೆಯೇ ನಿಮಾಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಗಮನಸೆಳೆಯಿವ ದಯಾನಂದ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಬದುಕನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ಕಂಪನಿಗಳ ಜೀವನಕ್ರಮವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸುವಾಗ ಅಷ್ಟೂಂದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೃತಕತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲಿಲಿದಿರುವುದು ಇವರ ಶಕ್ತಿ ನಗರದ ಕಂಪನಿಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಅದರ ಸ್ತುತಿ ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಪರಿಚಯವೋ? ಬರಿ ವಿವರಗಳೋ? ಎಂಬ ಅನುಮಾನವೂ